

UCHWAŁA NR .../...../2020
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO
z dnia2020 r.

**w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa lubelskiego ograniczeń i zakazów
w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw**

Na podstawie art. 18 pkt 20, art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668) oraz art. 96 ust. 1, ust. 6 i ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378 i 1565) - Sejmik Województwa Lubelskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Sejmik Województwa Lubelskiego w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i na środowisko instalacji, w których następuje spalanie paliw, w granicach administracyjnych województwa lubelskiego, wprowadza ograniczenia i zakazy, obejmujące cały rok kalendarzowy, dla eksploatacji instalacji, o których mowa w § 2.

§ 2. Ograniczenia i zakazy, o jakich mowa w § 1, obejmują instalacje o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, w których następuje spalanie paliw stałych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r. poz. 660, 1527 oraz z 2020 r. poz. 284) w szczególności kocioł, kominek, piec i kuchnia węglowa, jeżeli:

- 1) dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub
- 2) dostarczają ciepło do systemu przygotowania ciepłej wody użytkowej, lub
- 3) dostarczają ciepło poprzez:
 - a) bezpośrednie przenoszenie ciepła, lub
 - b) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do medium, lub
 - c) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza.

§ 3. 1. Ograniczenia i zakazy, o jakich mowa w § 1, dotyczą podmiotów eksploatujących instalacje wskazane w § 2.

2. Za podmiot, o którym mowa w ust.1, uznawany jest użytkownik eksploatujący instalację, o jakiej mowa w § 2, niezależnie od posiadanego prawa własności do miejsca jej użytkowania.

§ 4. Z zastrzeżeniem § 5 pkt 1, w przypadku instalacji, o których mowa w § 2 pkt 1 i 2, dopuszcza się wyłącznie eksploatację instalacji spełniających wymagania określone w pkt 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Dz. Urz. UE, L, Nr 193 z 21.7.2015 r., str. 100 oraz Dz. Urz. UE, L, Nr 346 z 20.12.2016 r., str. 51).

§ 5. Zakazuje się w nowo budowanych budynkach użytkowania instalacji, o jakich mowa w:

- 1) § 2 pkt 1 i 2, jeżeli istnieje możliwość podłączenia budynku do sieci ciepłowniczej lub gazowej, która znajduje się na terenie bezpośrednio przylegającym do działki inwestora,
- 2) § 2 pkt 3, jeżeli nie spełniają wymagań określonych w załączniku II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe (Dz. Urz. UE, L, Nr 193 z 21.07.2015 r., str. 1 oraz Dz. Urz. UE, L, Nr 346 z 20.12.2016 r., str. 51),

dla których proces decyzyjny prowadzący do wydania pozwolenia na budowę lub zgłoszenia budowy rozpocznie się po dniu 1 maja 2021 r.

§ 6. Zakazuje się stosowania w instalacjach, o których mowa w § 2, następujących paliw:

- 1) miałów węglowych, mułów węglowych, flotokoncentratów oraz mieszanek produkowanych z ich wykorzystaniem;
- 2) węgla brunatnego oraz paliw stałych produkowanych z jego wykorzystaniem;
- 3) węgla kamiennego, który nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw energii oraz ministra właściwego do spraw klimatu wydanego na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;
- 4) paliw stałych produkowanych z wykorzystaniem węgla kamiennego, które nie spełniają któregokolwiek z wymagań określonych w rozporządzeniu, o jakim mowa w pkt 3;
- 5) biomasy, w rozumieniu § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. z 2020 r. poz. 1860), której wilgotność przekracza 20%.

§ 7. Podmiot eksploatujący instalację, o której mowa w § 2, zobowiązany jest do przedstawienia na żądanie organów uprawnionych do przeprowadzenia kontroli dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań wskazanych w § 4 lub § 5 pkt 2, w szczególności dokumentacji technicznej urządzenia.

§ 8. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Lubelskiego.

§ 9. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego i wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r. z wyjątkiem wymagań określonych w § 4:

- 1) dla instalacji klasyfikowanych w klasie 1 i 2 według normy PN-EN 303-5:2012 i kotłów bezklasowych – które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
- 2) dla instalacji klasyfikowanych w klasie 3 i 4 według normy PN-EN 303-5:2012 – które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.;
- 3) dla instalacji klasyfikowanych w klasie 5 według normy PN-EN 303-5:2012 – które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

Uzasadnienie

projektu uchwały Sejmiku Województwa Lubelskiego w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa lubelskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw

Mając na uwadze konieczność zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi i środowisko oraz kierując się zasadą interesu publicznego, Sejmik Województwa Lubelskiego wprowadza ograniczenia i zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Możliwość taką przewiduje art. 96 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.) zwanej dalej POŚ.

Ponadto ze względu na ochronę zdrowia ustawa POŚ i rozporządzenia wykonawcze do ustawy, implementujące do prawa polskiego normy i przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (tzw. dyrektywą CAFE), określają dopuszczalne parametry jakości powietrza i terminy ich osiągnięcia. Zgodnie z ww. dyrektywą państwa członkowskie powinny zapewnić, aby poziomy dopuszczalny pyłu PM₁₀ (poziom średnioroczny 40 µg/m³, i nie więcej niż 35 dni w ciągu roku z przekroczeniem poziomu 24-godzinne 50 µg/m³) były osiągnięte od 2005r. Poziom średnioroczny pyłu PM_{2,5} - 25 µg/m³ powinien być osiągnięty od 2015r., a bardziej restrykcyjna norma 20 µg/m³ od 2020r. Ponadto zgodnie z Dyrektywą 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu poziom docelowy stężenia średnioroczne benzo(a)pirenu – 1 ng/m³ powinien być osiągnięty od 2013r. Określone tymi dyrektywami poziomy oraz terminy ich osiągnięcia, transponuje do polskiego porządku prawnego rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.z2012 r. poz. 1031 ze zm.).

Monitoring i ocena jakości powietrza atmosferycznego w woj. lubelskim prowadzona była przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie (WIOŚ), a od 1 stycznia 2019 r. przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

Oceny wykonywane są dla dwóch stref: Aglomeracja Lubelska i strefa lubelska wyznaczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny powietrza (Dz. U. z 2012 poz. 914 ze zm.). Wykazują one zły stan jakości powietrza w województwie ze względu na występujące od wielu lat przekroczenia poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀ i pyłu zawieszonego PM_{2,5} oraz przekraczanie poziomu docelowego benzo(a)pirenu.

1. Przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀.

Przekroczenia dobowego poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀ występowały w latach 2013 - 2018 w województwie lubelskim, w obu strefach. Pomiary prowadzone były na 8 stacjach pomiarowych w strefie lubelskiej i 2 stacjach w Aglomeracji Lubelskiej. Największa liczba dni z przekroczeniem w strefie Aglomeracji Lubelskiej występowała na stacji zlokalizowanej przy ul. Obywatelskiej 13 w Lublinie, natomiast w strefie lubelskiej największa liczba dni z przekroczeniami w trakcie tego okresu przypadła na stacje pomiarowe w Białej Podlaskiej, Chełmie, Radzyniu Podlaskim i Zamościu.

Na przekroju lat nie wystąpiły jednak przekroczenia średnioroczne poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀.

Natomiast w rocznej ocenie jakości powietrza za rok 2019 obie strefy zostały zaliczone do klasy A ze względu na zanieczyszczenia pyłem PM10. Na żadnym stanowisku nie stwierdzono dopuszczalnych 35 dni z przekroczeniem dopuszczalnego stężenia 24-godzinne, najwięcej dni z przekroczeniami odnotowano na stacji w Zamościu – 26.

2. Przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5.

Pomiary przeprowadzone w latach 2013-2018 dokonano w odniesieniu do poziomu dopuszczalnego dla fazy I ($25 \mu\text{g}/\text{m}^3$) oraz poziomu dopuszczalnego dla fazy II ($20 \mu\text{g}/\text{m}^3$), który musiał zostać osiągnięty do 2020 roku. Analiza pomiarów pozwala stwierdzić, że w Aglomeracji Lubelskiej (stacja przy ul. Obywatelskiej 13 w Lublinie) wystąpiło przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 dla II fazy w każdym roku (z wyjątkiem 2016 i 2018), natomiast na stacjach w Białej Podlaskiej, Chełmie i Zamościu (w latach 2013 i 2014 r. pomiary nie były prowadzone na stacji w Zamościu) przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla fazy II występowały na przestrzeni 6 lat.

Wskazać należy, że według rocznej oceny za 2019 rok z uwagi na brak przekroczeń na wszystkich stanowiskach pomiarowych strefę Aglomeracja Lubelska oraz strefę lubelską według poziomu dopuszczalnego dla I fazy zaliczono do klasy A, natomiast według dodatkowej klasyfikacji dla pyłu PM2,5 dla fazy II obie strefy uzyskały klasę A1.

3. Przekroczenie poziomu docelowego benzo(a)pirenu.

Na przestrzeni lat 2013 – 2018 w strefie aglomeracja lubelska (ul. Śliwińskiego) w każdym analizowanym roku pomiarowym, występują przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu, podobna sytuacja miała miejsce w 4 stacjach strefy lubelskiej: Biała Podlaska, Chełm, Kraśnik i Zamość.

W roku 2019 przekroczenie poziomu docelowego benzo(a)pirenu wystąpiło również lokalnie na obszarze całego województwa, co potwierdziły pomiary, a ze względu na zanieczyszczenia benzo(a)pirenem klasa C została utrzymana.

Wyniki rocznych ocen jakości powietrza dla województwa lubelskiego wykazują, iż na niektórych obszarach województwa lubelskiego przekraczane były poziomy dopuszczalne pyłu PM10, PM2,5 i poziomy docelowe benzo(a)pirenu. Wyniki te stanowiły podstawę do uchwalenia przez Sejmik Województwa Lubelskiego Programów ochrony powietrza. Aktualnie obowiązujące Programy ochrony powietrza dla stref: Aglomeracja Lubelska oraz strefa lubelska przyjęto w dniu 27 lipca 2020 r. uchwałami Sejmiku Województwa Lubelskiego Nr XVIII/291/20 i XVIII/292/20. Analizy wykonywane w ramach sporządzania rocznych ocen jakości powietrza oraz programów ochrony powietrza wskazują, iż główną przyczyną przekroczeń norm jakości powietrza dla pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz benzo(a)pirenu jest spalanie paliw w sektorze komunalno-bytowym. Wzrost poziomów zanieczyszczenia powietrza, w szczególności pyłu zawieszonego i benzo(a)pirenu obserwowany jest głównie w okresie grzewczym, przede wszystkim w dniach charakteryzujących się małą prędkością wiatru, niskimi temperaturami oraz występowaniem zjawiska inwersji termicznej. Zgodnie z diagnozami zawartymi w powyższych dokumentach działania wskazywane w programach naprawczych koncentrują się na redukcji emisji z ogrzewania indywidualnego. W programach ochrony powietrza wyznaczono obszary, w których występują przekroczenia dobowych stężeń pyłu zawieszonego PM10 (27 obszarów w strefie lubelskiej i 8 w strefie Aglomeracja Lubelska), dobowych stężeń pyłu zawieszonego PM2,5 (18 obszarów w strefie lubelskiej i 1 w strefie Aglomeracja Lubelska) oraz średniorocznych stężeń benzo(a)pirenu (193 obszarów w strefie lubelskiej i 26 w strefie Aglomeracja Lubelska). Określone w programach działania naprawcze zakładają konieczność obniżenia emisji powierzchniowej pyłu zawieszonego PM10 w obszarze

przekroczeń o ok. 23%. W przypadku benzo(a)pirenu działania naprawcze wskazane w dokumentach programowych wskazują na konieczność obniżenia emisji powierzchniowej w obszarach przekroczeń o 85%.

Wynikiem wielu badań naukowych jest potwierdzenie, że zarówno długoterminowe jak i krótkotrwałe narażenie na zanieczyszczenie pyłami zawieszonymi prowadzi do przedwczesnych zgonów, schorzeń układu krążenia i układu oddechowego, w tym zwiększonej liczby hospitalizacji oraz przyjęć na oddziałach ratunkowych w wyniku zawału serca oraz udaru mózgu. Poza tym pyły są szkodliwe dla roślin (zatykanie aparatów szparkowych utrudniających fotosyntezę) oraz poprzez osiadanie na powierzchni gleb i wód powodują ich zanieczyszczenie, zakwaszenie itp. Benzo(a)piren natomiast jest kancerogenem chemicznym i wykazuje toksyczność układową powodując uszkodzenie nadnerczy, układu chłonnego, krwiotwórczego i oddechowego. Działa rakotwórczo, mutagennie oraz wpływa na rozrodczość (może powodować dziedziczne wady genetyczne, upośledzać płodność, działać szkodliwie na dziecko w łonie matki).

Najbardziej narażone na zwiększone ryzyko zdrowotne związane z ekspozycją na cząstki drobne i cząstki o większej średnicy są osoby ze schorzeniami układu sercowo-naczyniowego i oddechowego, osoby w podeszłym wieku, dzieci oraz osoby uboższe.

Mając powyższe na uwadze oraz kierując się zasadą szeroko rozumianej przezorności Zarząd Województwa Lubelskiego podjął decyzję o konieczności przygotowania projektu tzw. uchwały antysmogowej. Przyjęcie przez Sejmik Województwa Lubelskiego ograniczeń i zakazów określonych w projekcie uchwały może ponadto przyczynić się do utrzymania tendencji systematycznej poprawy stanu jakości powietrza w województwie.

Zgodnie z art. 96 ustawy – Prawo ochrony środowiska uchwała określa:

Zgodnie z art. 96 ust. 6 pkt 1 zasięg terytorialny obejmuje cały obszar województwa, gdzie wprowadza się jednakowe regulacje wyznaczające wymagania dla instalacji i paliw dopuszczonych do stosowania. Wprowadzenie jedynie punktowych regulacji dla części gmin lub wyłączenie części województwa z niniejszej uchwały doprowadziłoby do braku skuteczności regulacji. Zwłaszcza, że na poziom jakości powietrza wpływa nie tylko lokalna emisja zanieczyszczeń, ale też ich napływ ze źródeł zlokalizowanych w obszarach sąsiadujących.

Stosownie do art. 96 ust. 6 pkt. 2 ustawy POŚ uchwała sejmiku województwa wskazuje instalacje, dla których wprowadza się zakazy i ograniczenia w zakresie ich eksploatacji. Powyższe zostało określone w §2 niniejszej uchwały. Należy zaznaczyć, iż stosownie do art. 96 ust. 8 ustawy POŚ uchwałą objęte są instalacje o mocy mniejszej niż 1 MW, w których następuje spalanie paliw, z wyłączeniem instalacji, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo dokonanie zgłoszenia. Uchwała w §2 obejmuje wszystkie instalacje w szczególności kocioł, kominek, piec i kuchnia węglowa, które:

- 1) dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub
- 1) dostarczają ciepło do systemu przygotowania ciepłej wody użytkowej, lub
- 2) dostarczają ciepło poprzez:
 - a) bezpośrednie przenoszenie ciepła, lub
 - b) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do medium, lub

bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza. Celem wskazania tego katalogu jest uczynienie uchwały regulacją przejrzystą i jasną dla podmiotów określonych w §3 uchwały. Katalog nie jest wyczerpujący, ponieważ na rynku instalacji pojawiają się różne produkty, a ponadto producenci instalacji używają dla nich różnych nazw handlowych. Rodzaje instalacji, które zostały objęte ograniczeniami są zdefiniowane ze względu na ich cechy rodzajowe i przy wykorzystaniu pojęć o charakterze generalnym.

Nadmienić należy, że od 1 stycznia 2020 roku, zgodnie z rozporządzeniem Komisji UE 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Dz. Urz. UE, L, Nr 193 z 21.7.2015 r., str. 100, z późn. zm.¹), nie jest możliwe wprowadzanie do obrotu i użytkowania kotłów niespełniających wymagań określonych w tym rozporządzeniu.

§ 2 pkt 1 i 2, dopuszcza wyłącznie eksploatację instalacji spełniających wymagania określone w ww. rozporządzeniu zgodnie z którymi:

- 1) sezonowa efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń dla kotłów o nominalnej mocy cieplnej 20 kW lub mniejszej nie może być mniejsza niż 75 %;
- 2) sezonowa efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń dla kotłów o znamionowej mocy cieplnej przekraczającej 20 kW nie może być mniejsza niż 77 %;
- 3) emisje cząstek stałych dotyczące sezonowego ogrzewania pomieszczeń nie mogą przekraczać 40 mg/m³ w przypadku kotłów z automatycznym podawaniem paliwa oraz 60 mg/m³ w przypadku kotłów z ręcznym podawaniem paliwa;
- 4) emisje organicznych związków gazowych dotyczące sezonowego ogrzewania pomieszczeń nie mogą przekraczać 20 mg/m³ w przypadku kotłów z automatycznym podawaniem paliwa oraz 30 mg/m³ w przypadku kotłów z ręcznym podawaniem paliwa;
- 5) emisje tlenku węgla dotyczące sezonowego ogrzewania pomieszczeń nie mogą przekraczać 500 mg/m³ w przypadku kotłów z automatycznym podawaniem paliwa oraz 700 mg/m³ w przypadku kotłów z ręcznym podawaniem paliwa;
- 6) emisje tlenków azotu, wyrażone jako ekwiwalent dwutlenku azotu, dotyczące sezonowego ogrzewania pomieszczeń nie mogą przekraczać 200 mg/m³ w przypadku kotłów na biomasę oraz 350 mg/m³ w przypadku kotłów na paliwa kopalne.

§ 3 uchwały precyzuje natomiast podmioty, których dotyczą przepisy niniejszej uchwały. Należy podkreślić, iż w przypadku przedmiotowego przepisu istotę stanowi fakt eksploatacji instalacji, a nie tytuł własności. Tym samym ograniczeniami i zakazami objęto podmioty, które eksploatują instalacje.

Uchwała nie różnicuje adresatów uchwały z punktu widzenia posiadania przez nich tytułu prawnego do instalacji. Takie różnicowanie w nieuprawniony sposób mogłoby uprzywilejowywać osoby, których tytuł prawny do instalacji jest sporny, niejasny, lub które żadnego tytułu prawnego nie posiadają względem osób posiadających tytuł prawny do instalacji. Z punktu widzenia celów uchwały istotny jest sposób eksploatacji instalacji.

Art. 96 ust. 6 pkt. 3 ustawy POŚ stanowi, iż uchwała sejmiku województwa powinna określać rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane, lub parametry techniczne instalacji, których stosowanie jest zakazane, lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw dopuszczonych do stosowania na określonym obszarze. Stosownie

¹ Zmiany rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE, L, Nr 346 z 20.12.2016 r., str. 51.

do niniejszych zapisów w § 6 wprowadzono zakazy w zakresie stosowania paliw stałych. Zakazy dotyczą stosowania paliw charakteryzujących się wysoką emisją zanieczyszczeń powstających w trakcie ich spalania. Przyjęte parametry wilgotności biomasy odpowiadają wartościom uzyskiwanym poprzez sezonowanie drewna przez okres dwóch lat. Są one zgodne z postulatami branży producentów kominków i pieców oraz wartościami zalecanymi w instrukcjach i dokumentacjach technicznych nowoczesnych kotłów na drewno.

Zgodnie z art. 96 ust. 7 pkt 1 i 2 ustawy POŚ uchwala sejmiku województwa może także określać sposób lub cel wykorzystania paliw, który jest objęty ograniczeniami określonymi w uchwale, okres obowiązywania ograniczeń lub zakazów w ciągu roku.

Niniejsza uchwala nie wskazuje sposobu i celu wykorzystania paliw, który jest objęty ograniczeniami. Należy zauważyć, że przebieg procesu spalania i emisja zanieczyszczeń związana ze stosowaniem paliw stałych jest identyczna bez względu na cel stosowania paliw. Regulacja dąży do ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza i nie może przewidywać wyjątków dla procesów, które tę emisję również powodują. Ponadto dzięki objęciu ograniczeniami instalacji wymienionych w §2, w których następuje spalanie paliw, niezależnie od celu stosowania tych paliw, uzyskany zostanie efekt domknięcia ewentualnych luk i możliwości obejścia przepisów. W przypadku wykorzystania paliw nie tylko do celów grzewczych, ale również funkcji dodatkowych (np. przygotowanie żywności), wyeliminowane zostaną wątpliwości czy uchwala ma zastosowanie w tym zakresie.

W uchwale wyraźnie wskazano, że okres obowiązywania ograniczeń obejmuje cały rok kalendarzowy. Wynika to z konieczności zmniejszenia całorocznej emisji zanieczyszczeń.

Na podstawie art. 96 ust. 7 pkt 3 ustawy POŚ określono obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały.

Powyższe zostało określone w §7 niniejszej uchwały. Podmioty eksploatujące instalacje zostały zobowiązane do wykazania za pomocą dokumentów spełniania wymagań określonych w niniejszej uchwale poprzez przedstawienie dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań. Katalog dokumentów, które mogą być wykorzystane w tym celu pozostaje otwarty, mogą to być w szczególności: dokumentacja z badań, dokumentacja techniczna urządzenia, tabliczka znamionowa instalacji.

Zadania kontrolne i sankcje w zakresie przestrzegania przepisów wprowadzonych niniejszą uchwałą reguluje ustawa POŚ.

Uchwala wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r., aby w pierwszej kolejności wyeliminować spalanie paliw złej jakości, określonych w § 6.

W następnych latach, sukcesywnie wprowadza się ograniczenia w stosowaniu instalacji. Do dnia 1 stycznia 2024 r. wyeliminowane powinny zostać kotły bezklasowe oraz instalacje klasyfikowane do 1 i 2 klasy według normy PN-EN 303-5:2012, natomiast do dnia 1 stycznia 2027 r. wyeliminowane powinny zostać kotły klasyfikowane do 3 i 4 klasy według ww. normy.

Do dnia 1 stycznia 2030 roku wszystkie kotły na paliwa stałe będą musiały spełniać wymagania w zakresie sezonowej sprawności i emisji zanieczyszczeń określone w rozporządzeniu komisji UE 2015/1189.

W §5pkt 1 zakazuje się we wszystkich nowobudowanych budynkach, dla których proces decyzyjny prowadzący do wydania pozwolenia budowlanego rozpoczął się po dniu wejścia w życie uchwały, użytkowania instalacji na paliwo stałe, o których mowa w §2 ust.

1 i 2, jeżeli istnieje możliwość podłączenie do sieci ciepłowniczej lub gazowej, która znajduje się na terenie bezpośrednio przylegającym do działki Inwestora. Oznaczano w praktyce, że wszystkie budynki, które znajdują się w zasięgu oddziaływania sieci ciepłej lub gazowej będą musiały zostać do niej podłączone. Nie wyklucza to jednak stosowania instalacji OZE, ogrzewania elektrycznego, olejowego i innych nieemisyjnych źródeł ciepła oraz instalacji spełniających wymagania ekoprojektu do czasu ustania ich żywotności. Jako rozpoczęcie procesu decyzyjnego prowadzącego do wydania pozwolenia budowlanego, uznać należy dzień wystąpienia inwestora o wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub jeśli takiego nie ma o warunki zabudowy dla terenu planowanej inwestycji.

Ponadto §5pkt2 nakazuje we wszystkich nowobudowanych budynkach, dla których proces decyzyjny prowadzący do wydania pozwolenia budowlanego rozpoczął się po dniu wejścia w życie uchwały (wyjaśnienie jak powyżej), instalację urządzeń, o których mowa w §2 ust. 3 spełniających wymagania określone w załączniku II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe.

Zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy POŚ projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie wprowadzania ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw opracowuje zarząd województwa i przedstawia go do zaopiniowania właściwym miejscowo organom, tj. wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast, a także starostom. Organy są zobowiązane do wydania opinii w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały, przy czym niewydanie opinii w tym terminie oznacza akceptację przedłożonego projektu.

W ramach procesu opiniowania, na pismo skierowane do właściwych organów, odpowiedziało 12 miast, 41 gmin i 7 starostw. Wyrażono 29 opinii negatywnych i 31 pozytywnych. Wśród wniesionych opinii 12 zostało przesłanych po terminie. Pozostałe jednostki nie wyraziły opinii na temat projektu uchwały, co zgodnie z art. 96 ust. 4 ustawy POŚ oznacza jego akceptację.

W postępowaniu, którego przedmiotem było opracowanie projektu uchwały stosownie do art. 96 ust. 5 ustawy POŚ zapewnia się udział społeczeństwa na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.). Konsultacje społeczne przeprowadzono w okresie od 15 września do 15 października 2020 r. Informacja o toczącym się postępowaniu oraz możliwości wnoszenia uwag i wniosków do opracowanej dokumentacji została zamieszczona:

- na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego www.lubelskie.pl,
- na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej w zakładce Ochrona Środowiska – Zawiadomienia i obwieszczenia,
- na tablicy ogłoszeń w siedzibie Departamentu Środowiska i Zasobów Naturalnych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego w Lublinie, ul. M. Curie-Skłodowskiej 3,
- w prasie o zasięgu wojewódzkim.

W ramach konsultacji społecznych wpłynęło 18 wniosków i uwag w tym 3 od osób fizycznych oraz 15 od innych podmiotów. 7 wniosków złożonych zostało po terminie.

Do wszystkich uwag została sporządzona tabela z wyjaśnieniami, która została zamieszczona na stronie BIP Urzędu. Uwzględnione uwagi wprowadzono do projektu uchwały.

Zestawienie uwag oraz informacja o sposobie ich wykorzystania stanowi integralną część uzasadnienia.

Równocześnie na podstawie § 1 Nr XLVII/824/10 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 10 września 2010 r. w sprawie określenia szczegółowego sposobu konsultowania projektów aktów prawa miejscowego z organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 124, poz. 2157, z późn. zm.), projekt uchwały poddano konsultacjom z organizacjami pozarządowymi i podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Na posiedzeniu w dniu 8 października 2020 r. w ramach konsultacji pozytywnie zaopiniowano projekt uchwały Sejmiku Województwa Lubelskiego w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa lubelskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw z organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami.

